

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 1095899616
Dátum vydania rozhodnutia: 20.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1095899616.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Veselej Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v spore žalobcu: Debt Collector, s.r.o., so sídlom Mostná 72, 949 01 Nitra, IČO: 36 748 919, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Lukáčová & partners, s.r.o., so sídlom Mostná 72, 949 01 Nitra, IČO: 47 237 244, proti žalovaným: 8/ RNDr. T. T., nar. XX. K. XXXX, bytom N., 9/ D. T., nar. XX. K. XXXX, bytom N., zastúpeným JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom, so sídlom Šafárikovo námestie 2, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 74 520,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. februára 2018, č. k. Z-2-38Cb/741/1995-1083, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu proti výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení konania odmieta.
- II. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania potvrdzuje.
- III. Žalovaným 8/ a 9/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) uznesením zo 6. februára 2018, č. k. Z-2-38Cb/741/1995-1083 I. konanie v celom rozsahu zastavil, II. žalovaným 8/ a 9/ voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania a III. zamietol návrh žalovaných 8/ a 9/ na prerušenie konania.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v podaní z 1. augusta 2017 (doručenom krajskému súdu dňa 4. augusta 2017) oznámil, že vzhľadom na právoplatné skončenie konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/155/2011 netrvá na podanej žalobe voči žalovaným 8/ a 9/ a uplatnil si trovy konania, nakoľko žaloba bola podaná dôvodne.

1.2. Krajský súd skonštatoval, že späťvzatie žaloby predstavuje jedno z dispozičných oprávnení žalobcu a je prejavom jeho autonómnej vôle spôsobilým ovplyvňovať priebeh konania prebiehajúceho na základe ním podanej žaloby.

1.3. K nesúhlasu žalovaných 8/ a 9/ so späťvzatím žaloby súd prvej inštancie uviedol, že nimi uvádzané dôvody nie sú významnými dôvodmi objektívneho charakteru v nadväznosti na predmet sporu, ale ide výlučne o subjektívne dôvody v snahe vykonať ďalšie dokazovanie smerujúce k zamietnutiu žaloby. Preto podľa krajského súdu neboli splnené zákonné predpoklady podľa ustanovenia § 146 ods. 1 a ods.

2 C. s. p. spôsobilé obmedziť dispozičné oprávnenie žalobcu so žalobou, a preto v nadväznosti na späťvzatie žaloby voči žalovaným 8/ a 9/ konanie zastavil.

1.4. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 256 ods. 1 C. s. p. a zdôraznil, že zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať výlučne z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Prvkom zavinenia za zastavenie konania môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože to nemožno pričítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. V danom prípade žalobca späťvzatím žaloby zaviniť zastavenie konania, keďže k späťvzatiu žaloby nedošlo pre správanie žalovaných 8/ a 9/.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie - proti výroku o zastavení konania a proti výroku o trovách konania - podal odvolanie žalobca. Odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie mu svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) a zároveň že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.).

2.1. Podľa žalobcu je rozhodnutie krajského súdu o zastavení konania predčasné. Síce podaním z 1. augusta 2017 vzal žalobu späť, avšak až následne sa dozvedel, že žalovaní 8/ a 9/ podali ústavnú sťažnosť a žiadali prerušenie konania, pričom s prerušením konania súhlasil. Súd prvej inštancie mal podľa odvolateľa konanie prerušiť v súlade s ustanovením § 163 C. s. p., napriek tomu vo veci arbitrárne rozhodol. Žalobca zastavením konania stratil možnosť domáhať sa svojho nároku, pričom uviedol, že prípadné vyhovie ústavnej sťažnosti by znamenalo, že v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby - ktorého výsledok bol významný pre prebiehajúci spor a rozhodný pre postup žalobcu pri späťvzati žaloby - by sa pokračovalo.

2.2. Zároveň odvolateľ poukázal na to, že rozhodnutím krajského súdu o zastavení konania dochádza k poškodeniu jeho práv, nakoľko za predpokladu úspešnosti ústavnej sťažnosti žalovaných 8/ a 9/ by došlo k premlčaniu žalovanej pohľadávky (spôsobenému postupom súdu) a pri nutnosti opätovne pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou, by došlo k zmareniu jeho práva domôcť sa toho, čo mu patrí.

2.3. Žalobca spochybňoval aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže podľa jeho názoru bola žaloba podaná dôvodne, domohol sa uplatneného nároku, ku ktorému došlo po začatí konania uspokojením z výťažku z predaja nehnuteľnosti v dôsledku zmeny právnej úpravy, ako je to uvedené v žalobnom návrhu. O zavinení za zastavenie konania na strane žalobcu možno hovoriť, ak je podaná žaloba a vec nespadá do právomoci súdov, je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci alebo prekážka litispendencie, prípadne ak žalovaná strana vznesenie dôvodne námietku premlčania. Nemôže obstať ani tvrdenie krajského súdu o zavinení vo forme náhody, nakoľko zmena legislatívy nie je náhodou a navyše zmenou legislatívy sa malo uľahčiť záložnému veriteľovi domôcť sa svojej zabezpečenej pohľadávky. Podľa odvolateľa je vysoko nepravdepodobné, že by cieľom zákonodarcu bolo finančne zaťažovať veriteľov, ktorí by si tak z dôvodu správania žalovaných dlžníkov spôsobovali ďalšiu škodu. Odvolateľ pritom poukázal na viaceré zákonné ustanovenia upravujúce záložné právo a možnosť záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky výkonom záložného práva, ak k uspokojeniu jeho pohľadávky nedošlo riadne a včas.

3. Podaním z 30. júla 2018 žalobca doplnil svoje odvolanie, prílohou ktorého bol aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo 14. júna 2018, č. k. II. ÚS 60/2018-77, ktorým ústavný súd vyhovel ústavnej sťažnosti žalovaných 8/ a 9/. Žalobca poukázal na právny názor vyslovený v náleze, že ako záložný veriteľ sa nemohol domáhať výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, ale len formou exekučnej dražby, z ktorého vyplýva, že existencie právneho titulu sa možno domôcť len v rámci konania o zaplatenie. Prítom poukázal na to, že v odvolaní namietal predčasnosť vydania uznesenia o zastavení konania krajským súdom. Aj z uvedeného je podľa odvolateľa zrejmé, že uznesenie súdu prvej inštancie je nesprávne, a preto je potrebné ho zrušiť a pokračovať v konaní o žalobe na zaplatenie.

4. Žalovaní 8/ a 9/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd odvolací [podľa § 470 ods. 4

Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], prejednal odvolanie žalobcu podľa ustanovení § 379 C. s. p. a § 380 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že podané odvolanie v časti smerujúcej proti výroku uznesenia o zastavení konania treba odmietnuť a v časti výroku o trovách konania nie je odvolanie dôvodné.

6. Jednou zo základných zákonných podmienok - aby mohol odvolací súd podrobiť odvolaním napadnuté rozhodnutie meritórnemu prieskumu - je okrem zákonom vymedzenej prípustnosti odvolania (ktorá je podľa § 357 písm. a/, resp. písm. m/ C. s. p. daná - pozn. odvolacieho súdu) aj posúdenie, či odvolanie podala oprávnená osoba.

7. Podľa ustanovenia § 359 C. s. p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané.

7.1. V predmetnom zákonnom ustanovení je vymedzené, ktorá zo strán sporu môže rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť odvolaním. Odvolanie môže podať len tá strana sporu, ktorá bola rozhodnutím súdu prvej inštancie negatívne dotknutá na svojich právach. Naopak oprávnenie podať odvolanie nemá tá strana sporu, v neprospech ktorej rozhodnutie nevyznelo a ktorá týmto rozhodnutím nebola dotknutá na svojich právach, resp. strana, ktorej bolo rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu vyhovené (k tomu viď aj 4Obo/130/2009, 3Cdo/240/2012 a 5Cdo/215/2010).

7.2. Pod stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, sa rozumie strana sporu, ktorá rozhodnutím súdu prvej inštancie utrpela formálnu ujmu. Pri posudzovaní, či sa rozhodlo v neprospech žalobcu, bude podstatné porovnanie obsahu posledného procesného úkonu žalobcu s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Navzájom sa porovnáva ich obsah a rozsah v tom zmysle, či výrok rozhodnutia neznevýhodňuje žalobcu (k tomu viď aj: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1208).

7.3. V prípade, ak bolo odvolanie podané neoprávnenou osobou, odvolací súd odvolanie odmietne (§ 386 písm. b/ C. s. p.).

8. Z vyššie uvedených kritérií (viď bod 7) pre určenie, či odvolanie podala oprávnená osoba, vychádzal najvyšší súd aj v rozhodovanej veci.

9. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu v časti týkajúcej sa výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení konania, z obsahu podania žalobcu z 1. augusta 2017 (č. l. 1027 - 1029 spisu) vyplýva, že netrvá na podanej žalobe voči žalovaným 8/ a 9/, ako jediným subjektom, proti ktorým sa v tom čase viedol spor. Predmetným podaním prejavil žalobca jednoznačnú vôľu, že berie podanú žalobu v celom rozsahu späť, a teda sa domáhal, aby súd konanie voči žalovaným 8/ a 9/ (t. j. v celom rozsahu) zastavil.

9.1. Odvolaním napadnutým uznesením vo výroku I. krajský súd konanie v celom rozsahu zastavil. Porovnajúc napadnutý výrok o zastavení konania s obsahom späťvzatia žalobcu z 1. augusta 2017 je zrejmé, že súd prvej inštancie vyhovel predmetnému procesnému návrhu žalobcu v celom rozsahu. Inými slovami podané, krajský súd vydaním uznesenia o zastavení konania iba „urobil“ to, čo od neho požadoval žalobca podaním z 1. augusta 2017.

9.2. Odvolací súd konštatuje, že výrok uznesenia súdu prvej inštancie - ktorým v celom rozsahu vyhovel procesnému návrhu žalobcu (jeho späťvzatiu žaloby) - z procesného hľadiska nie je v neprospech odvolateľa, neutrpel ním tzv. formálnu ujmu, a preto žalobca nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania.

9.3. Na uvedenom závere nemenia nič ani v odvolaní uvádzané skutočnosti, že v inom spore (o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby), v ktorom bol žalobca pôvodne úspešný, bolo nálezom ústavného súdu zrušené rozhodnutie súdu vo veci samej a vzhľadom na záväzný právny názor vyslovený v náleze o nemožnosti vykonať záložné právo formou dobrovoľnej dražby môže byť rozhodnuté v jeho neprospech a že v dôsledku zastavenia konania dôjde k premlčaniu žalobou uplatneného nároku, čím stratí možnosť domôcť sa uplatneného nároku. Ako už bolo vyššie uvedené, pre záver o tom, či rozhodnutie o zastavení konania bolo alebo nebolo vydané v neprospech žalobcu, je významná procesná stránka veci, a to či súd prvej inštancie napadnutým výrokom vyhovel alebo nevyhovel jeho procesnému návrhu (t. j. späťvzatiu žaloby). Odvolateľom uvádzané skutočnosti sa týkajú hmotnej stránky veci, čiže ako sa

zastavenie konania na základe jeho výslovného procesného úkonu prejaví v jeho majetkovej sfére. Tieto sú však pre záver odvolacieho súdu o tom, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, právne irelevantné.

10. Nakoľko žalobca nebol oprávnený podať v rozhodovanej veci odvolanie proti výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení konania, odvolací súd v tejto časti odvolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 386 písm. b/ C. s. p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (výrok I.).

11. Záverom len ako poznámku odvolací súd uvádza, že späťvzatie žaloby v mene žalobcu podala oprávnená osoba - splnomocnený právny zástupca - pričom konateľkou splnomocnenej advokátskej kancelárie je tá istá osoba, ako konateľka žalobcu (JUDr. Petra Lukáčová).

11.1. Rovnako však je nutné poukázať na to, že právny stav, ktorého sa žalobca domáha podaním odvolania (v znení jeho doplnenia), t. j. pokračovanie v spore o plnenie, nemôže nastať. Späťvzatie žaloby je totiž výrazom dispozičného oprávnenia žalobcu so žalobou, ktorého nevyhnutným dôsledkom je zastavenie konania. Zároveň platí, že späťvzatie žaloby je neodvolateľným úkonom, čo znamená, že žalobca nemôže späťvzatie žaloby vziať späť (k tomu vid' aj R 60/1999).

12. Pokiaľ ide o výrok uznesenia krajského súdu o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd konštatuje, že v tejto časti bol odvolateľ osobou oprávnenou na podanie odvolania, nakoľko ním bol žalovaným 8/ a 9/ priznaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Odvolanie žalobcu v tejto časti však nie je dôvodné.

13. Ako už vo svojom uznesení správne skonštatoval súd prvej inštancie, rozhodovanie o trovách konania pri zastavení konania sa spravuje zásadou zodpovednosti za zavinenie, v zmysle ktorej povinnosť nahradiť trovy konania protistrane zaťažuje stranu sporu, ktorá svojim správaním zavinila zastavenie konania.

13.1. Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto, ak žalobca zobral žalobu späť, zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy (rovnako aj 5MCdo/12/2008).

13.2. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zavinil žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzati žaloby preukáže, že žalovaný splnil po podaní žaloby uplatnený nárok. V ostatných prípadoch zavinil zastavenie konania žalobca a znáša povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v spore vznikli žalovanému.

13.3. Skutočnosť, či bola žaloba podaná pôvodne dôvodne, je pre rozhodnutie o trovách konania právne bezvýznamná. Posúdenie, či žaloba bola podaná (ne)dôvodne, je predmetom rozhodovania súdu vo veci samej, a nie je predmetom skúmania pri vydaní procesného rozhodnutia o zastavení konania.

14. V rozhodovanej veci odôvodnil žalobca späťvzatie žaloby iba odkazom na právoplatné skončenie konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/155/2011. Dôvodom späťvzatia žaloby zo strany žalobcu tak nebolo správanie žalovaných 8/ a 9/ po podaní žaloby (čiže dobrovoľné uhradenie žalovanej sumy žalovanými 8/ a 9/ po podaní žaloby). Preto krajský súd dospel k správne záveru, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania a vecne správne rozhodol, ak žalovaným 8/ a 9/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

15. Odvolací súd konštatuje, že ani odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé prívodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania.

15.1. Odvolateľom uvádzané tvrdenie o dôvodnosti podanej žaloby je, ako už bolo vyššie uvedené (k tomu vid' bod 13), pri posúdení, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, právne irelevantné.

15.2. Odvolací súd považuje za neopodstatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu o zmene právnej úpravy záložného práva v prospech možnosti k uskutočneniu jeho výkonu a o tom, že v konečnom dôsledku žalovaní 8/ a 9/ výkonom záložného práva splnili po podaní žaloby to, čoho voči ním žalobca

žalobou domáhal. Predmetné skutočnosti žalobca neuviedol vo svojom späťvzátí, hoci mal možnosť ich uviesť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto skutočnosti tak predstavujú novoty, ktoré sú v odvolacom konaní neprípustné, nakoľko nejde o žiadny z dôvodov predpokladaný v ustanovení § 366 C. s. p..

16. Napriek tomu však považuje odvolací súd poukázať aj na nález ústavného súdu zo 14. júna 2018, č. k. II. ÚS 60/2018-77 vydaný v súvisiacom spore medzi žalobcom a žalovanými 8/ a 9/, ktorý v odvolacom konaní predložil samotný žalobca. V predmetnom náleze ústavný súd okrem iného uviedol, že „je v súlade s princípom právnej istoty, aby sa spôsob uspokojenia záložného veriteľa zo zálohu riadil počas celého trvania práva záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu právnymi predpismi účinnými v čase vzniku záložného práva“ a že „bolo by z hľadiska rešpektovania základných princípov právneho štátu neakceptovateľné pripustiť, aby sa nároky účastníkov záložnej zmluvy, ktoré vznikli za predchádzajúcej právnej úpravy, riadili novou právnou úpravou, ktorú v čase vzniku nároku poznať nemohli“. Z uvedeného je zrejmé, že odvolateľom tvrdená legislatívna zmena, pokiaľ ide o možnosť výkonu záložného práva, sa na rozhodovanú vec (a na vzťah medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovanými 8/ a 9/ ako záložcami) nevzťahovala.

16.1. Rovnako je z citovaného nálezu zrejmé, že žalobca nebol oprávnený realizovať záložné právo prostredníctvom dobrovoľnej dražby, ale len exekučnou dražbou, čo uviedol aj samotný odvolateľ v doplnení odvolania z 30. júla 2018. Nezákonný výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou zo strany žalobcu a dosiahnutie výťažku z takto nezákonne uskutočnenej dobrovoľnej dražby nemožno v okolnostiach rozhodovaného sporu považovať za splnenie žalobou uplatneného nároku po podaní žaloby žalovanými 8/ a 9/ a za ich správanie, ktorým by procesne zaviniť zastavenie konania.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil (výrok II).

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným 8/ a 9/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania s prihliadnutím na to, že im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (výrok III.).

18.1. Odvolací súd pritom vychádzal z uznesenia najvyššieho súdu z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, ktoré bolo dňa 9. októbra 2018 prijaté občianskoprávnym kolégiom najvyššieho súdu ako judikát na publikovanie v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 19, a ktorého právna veta znie: „ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva“.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Dovolanie môže podať dovolanie strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov odo dňa jeho doručenia oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ a b/ C. s. p.). Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu

odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.